

# РЕШЕНИЕ

№ 115

гр. Пловдив, 25.07.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и пети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Васил Ст. Гатов

Членове: Милена Б. Рангелова  
Деница Ц. Стойнова

при участието на секретаря Елеонора Хр. Крачолова  
в присъствието на прокурора Божидача Т. Попова  
като разгледа докладваното от Милена Б. Рангелова Въззивно частно  
наказателно дело № 20225000600264 по описа за 2022 година

### **Производството е по реда на чл. 20 от ЗЕЕЗА.**

Образувано е по жалба на адв. О.М., защитник на исканото за предаване лице А. Т. А., \*, гражданин на \*, против решението № 72/14.06.22г. по ч.н.д. № 269/22г. описа на ОС-Хасково, 3-ти н.с., с което е допуснато предаването му на \*ските съдебни власти за провеждане на наказателно преследване в изпълнение на молба за екстрадиция и в тази връзка по отношение на него е взета мярка за неотклонение „задържане под стража“.

Във въззивната жалба, която е подадена в срок, се твърди незаконосъобразност на обжалваното решение. Счита се, че исканото за предаване лице и неговият защитник не са били надлежно информирани за воденото срещу него в \* наказателно производство. Освен това се изразява виждане, че правата на А. не са гарантирани поради това, че в държавата \* се провежда апартейд срещу \*. Поради високата вероятността \* А. да бъде подложен на насилие, изтезания и унижително отношение се претендира обжалваното решение да се отмени и на основание чл. 7, т. 5 ЗЕЗЗА въззивната инстанция да откаже екстрадиция.

При пренията исканото лице и защитникът му поддържаха направеното искане, като преповториха изложените в жалбата съображения.

Представителят на АП-Пловдив аргументира мнение, че жалбата не е основателна, а решението като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Пловдивският апелативен съд, като въззивна инстанция, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и съображенията на страните, прие, че жалбата не е основателна.

Въз основа на събраните по делото данни, изброени и обсъдени в атакуваното решение, хасковският окръжен съд е приел, че молбата за екстрадиция отговаря по форма и съдържание на изискванията на ЗЕЕЗА. Издадена е от компетентен орган на молещата държава, а именно от Министерството на правосъдието, Служба на прокурора към Отдел „Международни отношения“. Изпратено е копие на \*. Има и надлежен превод на български език, от който е видно, че съдържа информация за самоличността и гражданството на лицето, предаването на което се иска с цел провеждане на наказателно преследване за твърдени и конкретно посочени престъпни деяния. Посочена е наказуемостта и давността на описаните деяния. Спазени са процедурните изисквания по подаване, получаване и проверка на редовността на молбата за екстрадиция.

След установяване на самоличността на исканото лице в първата инстанция не е останало съмнение, че това е именно търсеният от \*ските съдебни власти А. Т. А..

Окръжният съд е прав в мнението си, коментираният сезиращ документ информира за характера и правната квалификация на твърдените престъпления, а именно: предумишлено убийство, извършено в съучастие, принуда, причиняване на средна телесна повреда, незаконно държане на оръжие, палеш в съучастие, наказуеми съгласно наказателния закон на държавата \* с лишаване от свобода за срокове над една година, а едно от тях – с доживотен затвор. Посочени са обстоятелствата, при които са извършени, включително времето и мястото им, както и ролята на исканото лице. Подадените данни изпълняват и дори надхвърлят изискуемия стандарт за информиране относно съществените наказателноправни характеристики на разследваните деяния.

Споделимо е становището на проверяваната инстанция, че твърдените в сезиращата молба деяния са с двойна наказуемост, след като представляват престъпления и по българския наказателен кодекс.

Коректно е и виждането на първоинстанционния съд, че не е налице нито една от отрицателните абсолютни предпоставки за отказ за изпълнение на молбата за екстрадиция, визирани в нормата на чл. 7 от ЗЕЕЗА. Основателно е и становището, че липсват основания за обсъждане на факултативните основания за отказ, доколкото срещу А. не е постановена присъда; твърдените престъпления са извършени изцяло на територията на държавата \*; българската държава няма юрисдикция за тяхното преследване

и в тази връзка не са подсъдни на български съд.

Няма данни исканото лице или негов защитник да са били уведомени за провежданото в \* наказателно производство, но няма данни и да им е отказана информация. Известно е само, че само седмица след твърдените престъпления А. е напуснал \*, така че не е бил на разположение, когато е започнало и се е развило разследването. Отделен е въпросът, че отказ за предоставяне на досъдебна информация не е сред основанията за отказ да се уважи молба за екстрадиция. Факултативното основание за отказ за екстрадиране касае задочните присъди, а не задочните разследвания. Няма съмнение, че А. ще бъде информиран за воденото разследване след предаването му, доколкото то ще бъде проведено с негово участие (ето защо и се иска да бъде екстрадиран), а с екстрадиционната молба, в която образуването в \* наказателно производство е подробно описано, той е запознат, при това на език, който разбира – \*.

Въззивният съд споделя и становището на окръжния съд, че исканата екстрадиция няма за *цел* преследване на исканото лице поради своята етническа принадлежност, нито съществува риск положението му да бъде утежнено поради това, че е \*.

Както беше посочено, водещото съображение в жалбата е свързано с подобно опасение. За обосноваване на своята позиция още пред първата инстанция защитата е представила статии, съдържащи доклад на А. и доклад на независим експерт на ООН, според които поддържаният в държавата \* политически режим целенасочено давал приоритет на основните политически и социални права на една от етническите групи спрямо другата, представляваща п. малцинство. Представена е и гледната точка на държавата \*, която отрича да практикува апартейд. Посочено е, че все още не е произнесено решение на Международния наказателен съд по разисквания въпрос.

Апелативният съд счита, че от споменатите статии и от изложения от адв. М. пред въззивната инстанция разказ за скорошен случай на малтретиране на \* не може да се направи претендираният извод за опасност А. А. Т. да бъде подложен на насилие, изтезания, унизително отношение или правата му в наказателния процес да бъдат нарушени, ако бъде предаден на \*ските съдебни власти. Става дума за провеждано разследване на криминални деяния, представляващи престъпления против личността и имуществото, а и жертва на най-тежкото от тях е друг \*, т.е. лице, което не е представител на етническата група, определяна в цитираните в статиите доклади като привилегирована. Впрочем във въпросните доклади се говори за злоупотреба с военната съдебна система в аспекта на отричането на п.то самоуправление. Очевидно е, че така поставеният политически проблем няма нищо общо с настоящите насилнически престъпления. Както правилно се е изразил окръжният съд, описанието на твърдените престъпления не оставя място за съмнение, че бъдещото разследване би имало политически, етнически или

религиозен оттенък.

Що се отнася до изложеното при първоинстанционните прения опасение на исканото лице, че роднините на жертвата на убийството, в което се твърди, че е участвал, биха могли да предприемат смъртоносно отмъщение, то не е сред законовите основания за (факултативен) отказ да се изпълни молба за екстрадиция.

При тези фактически и правни изводи се явява законосъобразно решението на окръжния съд да изпълни коментираната молба за екстрадиция, като предаде на \*ските съдебни власти \*ският гражданин А. Т. А. за провеждане на наказателно производство за посочените престъпления. Респективно е коректно решението му да вземе на А. мярка за неотклонение „задържане под стража“ до фактическото му предаване на молещата държава. Въззивната инстанция не откри основание за отмяна или изменение на която и да е част от проверявания акт на хасковския съд.

Не са налице визираните в чл. 250 ЗИНЗС основания за претендираното преместване на исканото лице в софийския затвор, към който е изградена болница за активно лечение. Онкологичното заболяване на А. не е спорно, но видно от изготвената от началника на РС „ИН“ Х. справка от 15.07.22 г., той е бил изследван в лаборатория, приема предписаните му за овладяване на симптоматиката лекарства и не е регистрирано каквото и да е влошаване. Самият А. заяви пред ПАС, че му се предоставят предписаните лекарства. Ето защо споменатият началник не прави предложение нито за негово преместване в софийския затвор, нито за изпращането му за лечение в болницата към този затвор. В тази връзка съдът също няма основание да разпорежи подобно преместване. Няма причина за съмнение, че полаганите спрямо исканото лице в ареста медицински грижи са недостатъчни, както и за предположението на адв. М., че ръководството на ареста няма да може да отреагира в спешен порядък на хипотетичен медицински проблем. Информацията за незабавно извеждане за консултация в ЦСМП-Х. за овладяване на негов проблем от психично естество насочва точно към обратния извод.

По изложените съображения Пловдивският апелативен съд

## **РЕШИ:**

**ПОТВЪРЖДАВА** решение № 72/14.06.22 г. по ч.н.д. № 269/2022 г. по описа на Хасковския окръжен съд за предаване на \*ския гражданин А. Т. А. на \*ските съдебни власти в изпълнение на надлежна молба за екстрадиция, с цел провеждане на наказателно преследване на фиксирани в молбата деяния, които представляват престъпления по \*ския и по българския наказателен закон.

**ПОТВЪРЖДАВА** решението и в частта относно взетата спрямо А. Т. А.

мярка за неотклонение „задържане под стража“.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Т. А. за преместване от РС "ИН" - Х. в Затвора - С..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

**Председател:** \_\_\_\_\_

**Членове:**

1. \_\_\_\_\_

2. \_\_\_\_\_